

همه چیز درباره لباس‌های نوجوان یا اصطلاحاً بین سبازی؛ چرا لباس‌های مخصوص نوجوان به سختی پیدا می‌شود؟

پوششی برای لب مرز

که برخلاف سن و سال‌شان، اندام درشتی دارند را تنگ نکنند. موضوعی که به نظر می‌رسد دغدغه مشترک همه کسانی باشد که فرزند نوجوان در خانه دارند؛ دغدغه‌ای که زهرا نورانی هم آن را نسبت به خواهرزاده‌هایش احساس کرد و برای همین هم خودش دست به کار شد و مزون تولید اختصاصی لباس نوجوان را راه انداخت. جایی برای نوجوان‌هایی که وقتی می‌بینند اینجا مادر و پدرشان هیچ حق انتخابی برای خرید ندارند و همه چیز برای خود خود آنهاست، کیف می‌کنند.

«نیست که نیست.» این جمله تکراری بسیاری از خانواده‌ها، بعد از گشت و گذار چند ساعته در بازارهای مختلف شهر برای پیدا کردن لباس مناسب فرزند نوجوان‌شان است؛ لباسی که نه طرح‌های خیلی کودکانه داشته باشد و نه به تصاویر و زینت‌های مناسب بزرگسالان آراسته شده باشد. سرشان‌هایش نیفتد و از طرف دیگر دگمه‌هایش راه نفس کشیدن نوجوان‌هایی

نگس خانعلی‌زاده

روزنامه نگار

نوجوانت را دریاب

اما چیزی که در این میان اهمیت زیادی دارد، دیدن و شنیدن نظرات خود نوجوانی است که قرار است لباس را تن کند؛ «می‌دانید خوبی‌اش چیست؟ این که اگر نوجوانی لباسی را در صفحه فروش اینترنتی ما دیده باشد، خانواده آنقدر برایش ارزش قائل است که از راه دور بیاید و سختی رفت و آمد را به جان بخرد تا آن چیزی که فرزندش دوست دارد را برایش تهیه کند.» اتفاقی که بارها و بارها برای خانم نورانی افتاده است.

در واقع خانم نورانی در این سال‌هایی که مخاطب نوجوان داشته است، از میزان اهمیت و ارزشی که پدر و مادرها برای نوجوانان‌شان قائل هستند به وجد آمده است. او معتقد است اگر کاری صرفاً برای کسی انجام شود، دلنشین خواهد شد؛ «من هم قدر چنین موقعیتی را می‌دانم؛ مثلاً شخصاً از بسیاری از نوجوان‌ها که برای خرید لباس و از راه‌های دور و نزدیک آمده‌اند، درباره طرح و رنگ کارها پرسیده‌ام؛ این رنگ را دوست داری؟ این طرح را چطور؟ منظورم این است همه چیز باید باب میل او باشد و رضایتش را به دست آورد.» برای همین است که او به تازگی لباس‌هایی با طرح نقاشی را هم به برند خودش اضافه کرده است؛ «چون در معاشرت با نوجوان‌ها احساس کردم جای چنین طرحی روی لباس‌شان خالی است؛ اتفاقاً هم که چقدر آن را دوست داشتند.»

دغدغه‌ای که عمومی شد

زهرا نورانی، دانشجوی ارشد طراحی صنعتی است؛ رشته‌ای که خواه ناخواه او را به سمت طراحی لباس هل داد و حالا او و خواهرش لباس‌های اختصاصی نوجوانان تولید می‌کنند؛ «همه چیز از آنجا شروع شد که می‌دیدم خواهرم چقدر دغدغه پیدا کردن لباس مناسب برای خواهرزاده نوجوانم را داشت؛ او همیشه با اضطراب و استیصال به دنبال لباس مناسب می‌گشت و هیچ وقت هم آن مورد دلخواهش را پیدا نمی‌کرد.» می‌گوید بدیهی است که همه مادرها دلشان می‌خواهد فرزند نوجوان‌شان لباس مرتب بپوشد؛ لباسی که درخور سنش باشد؛ اتفاقی که باعث می‌شود خود بچه‌ها هم دیگر به نوع و شکل و کیفیت لباس تن‌شان حساس شوند؛ مثلاً خواهر من لباس آماده می‌خرد، راضی نبود. پارچه می‌خرد و خیاط برایش می‌دوخت، باز هم راضی نبود و همیشه از کم‌توجهی به لباس نوجوان‌گله داشت. برای همین هم یک روز من به خواهرم پیشنهاد دادم تو که خودت تا حدودی خیاطی بلد هستی؛ چرا خودت نمی‌دوزی؟ من هم طرحش را برایت می‌زنم.» پیشنهادی که خواهران نورانی در سال ۹۳ اجرایی‌اش کردند و با دوخت چند لباس نوجوان برای بچه‌های خودش و چند نفر از نوجوان‌های فامیل شروع شد و امروز مشتری‌هایشان از شهرهای مختلف برای خرید لباس نوجوان سراغ آنها و «مزون لباس نوجوان نیل» را می‌گیرند.